Εικαστικά

Κάθε φορά που βλέπεις τους πίνακες του Gregory Ferrand, ανακαλύπτεις κρυμμένες λεπτομέρειες

Ο Αμερικανός ζωγράφος μιλά στο LIFO.gr και παρουσιάζει τη έργα του

Βαγγέλης Μακρής
11.12.2017 | 13:00

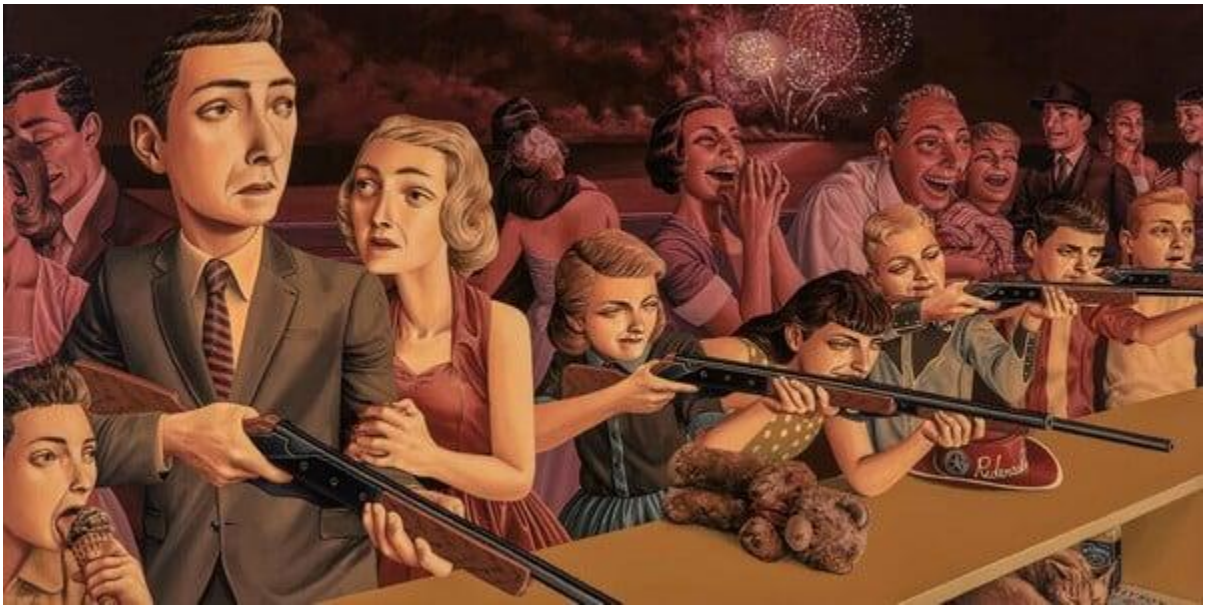
Visual Arts

Every time you look at Gregory Ferrand's paintings, you discover hidden details

The American painter speaks to LIFO.gr and presents 11 of his works

By Vangelis Makris 11.12.2017 | 13:00

Artists are mirrors that reveal what a society is truly like; through them, citizens come to realize that they are responsible for their own actions. *It IS you (and me too)*, acrylic on canvas, 2017 © Gregory Ferrand

"I hope that each time the viewer looks at my paintings, they will find a new answer to their question," American painter Gregory Ferrand tells me when I ask him about the subject of one of his paintings.

As I upload the images, I take a closer look at the details in the background of the painting *The Engagement*—a work I had previously overlooked. Its details gradually reveal themselves to me: the fish caught on a hook on the tie of the man who has witnessed the scene; the birds flying free on the ties of the bachelors, who are doubled over with laughter; the ship battling the waves on the wall, foreshadowing what is to come; and the clock, showing a time just before midnight—perhaps the moment of reckoning, the moment of the wedding.

A healthy society not only recognizes the value of the artistic community but also actively supports it in a meaningful way, because the power of the arts is linked to its own well-being and longevity.

If you don't just breeze past Gregory Ferrand's paintings, questions might arise within you—questions for which you already hold the answer. Let's hear from him in this interview with LIFO.gr.

Gregory Ferrand

— Tell us a little bit about yourself and your family background.

When I was a child, I was obsessed with drawing. When I was in the first or second grade of primary school, my mother's best friend saw a drawing I had made and declared that one day I would become a famous artist.

I felt wonderful about the complimentary remarks, yet I was not at all comfortable with the idea that someone could know exactly what I would become in the future. Later on—for years, in fact—whenever someone saw my drawings and declared that I would grow up to be an artist, I liked to reply, "No, I'm going to be an archaeologist." But by the fifth grade, I had accepted that they were right. I had no choice; one day, I would become an artist.

— What are your most vivid memories from your childhood?

Riding bikes with my younger sister to the local shop that sold comic books; discovering my father's old comic book collection and getting lost in the stories and the art; catching frogs in the pond at my uncle's farm in western Michigan; drawing; practicing the trumpet; family road trips around Lake Superior and across the southwestern United States; Christmas mornings; and lying on the floor of my father's study, looking at record covers while listening to the music.

God Bless This House, acrylic on canvas, 2010 © Gregory Ferrand

— I think your latest work, "It's You and Me Too," serves as a commentary on the culture of violence. When I saw the image, it struck me that many people actually enjoy inflicting violence upon others.

My intention was to spark questions regarding gun culture and violence in the United States; however, that wasn't my sole objective with this painting—I wanted to explore, in a broader sense, what it means to be American. The painting depicts a typical American outing—an evening at the beach—at a shooting range for children. There is a great deal to unpack here regarding American culture; guns and violence are just one aspect among many.

— Nothing lasts forever, and that's OK. Why is that?

This is the nature and consequence of time, which results in the disappearance of all things—both physical and otherwise.

— A top 5 list of your favorite artists, with a brief comment on each?

1. **Mexican artists—specifically David Alfaro Siqueiros and Diego Rivera.**

© David Alfardo Siqueiros

The idea that one could paint stories on a wall in a representational way—such that the message resonates with many people—is truly striking to me. I also appreciate the fact that realism is neither important nor necessary for conveying a message or a story. Perhaps it is precisely because murals are not 100% realistic that they are more effective at communicating their intended ideas to the public.

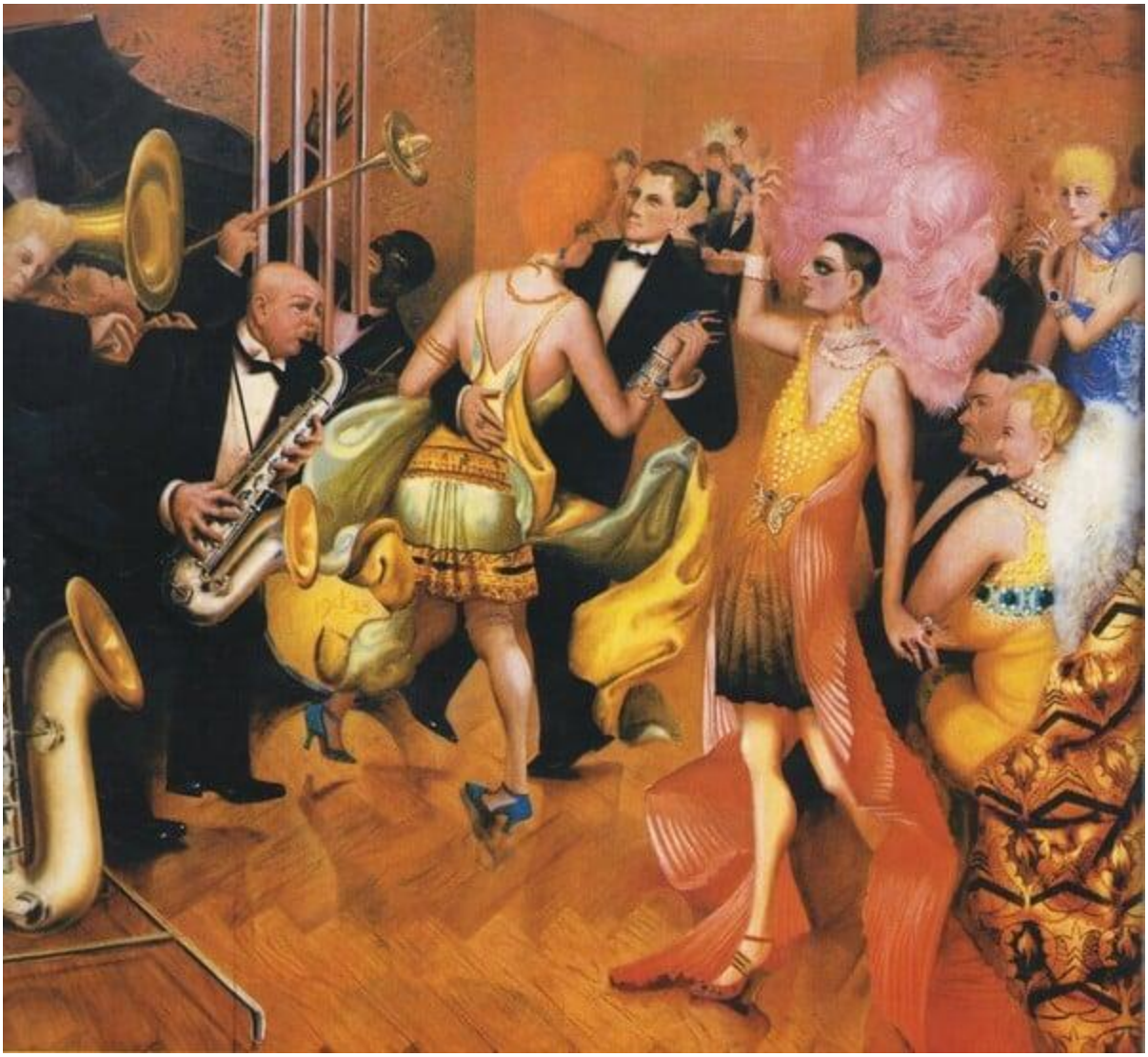
2. American cartoonist Chris Ware

His design ability is remarkable, and I love the way he employs and positions the most subtle details—helping to support and complement the narrative in such profound ways.

3.

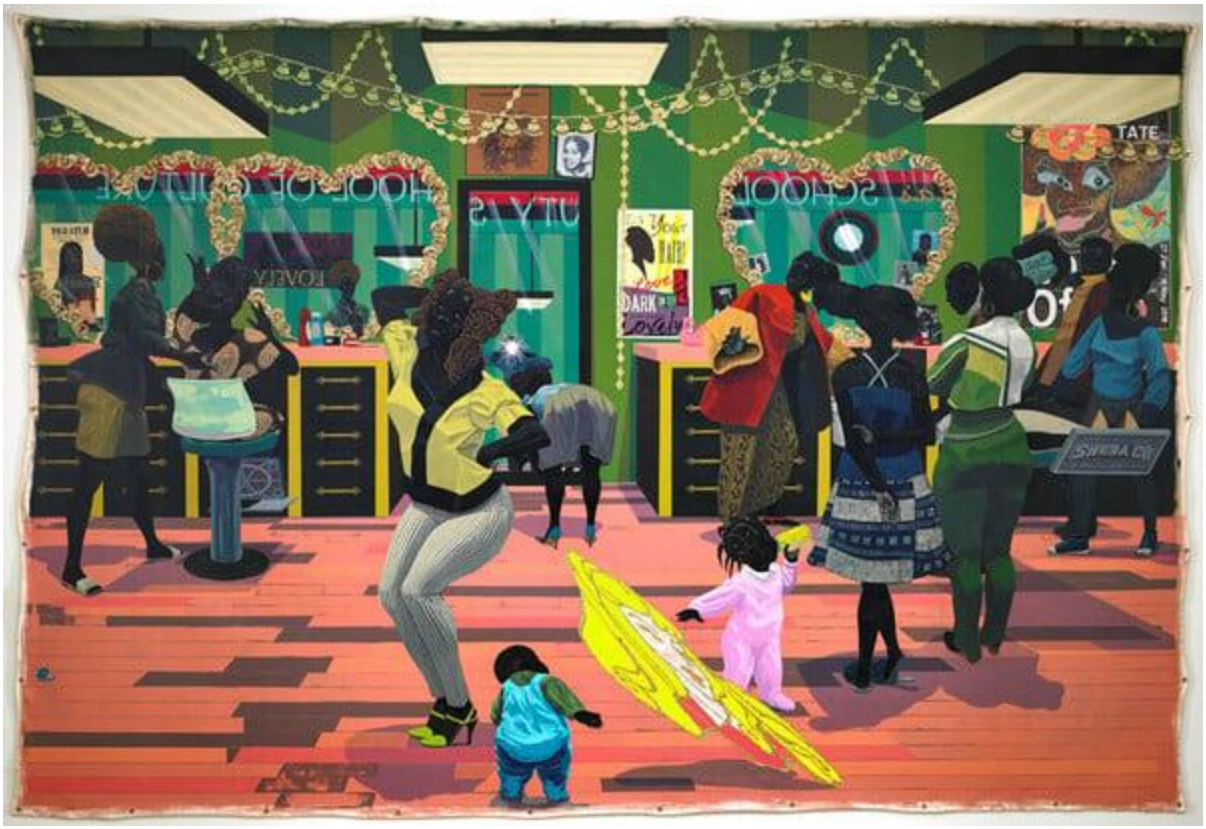
Artists associated with the New Objectivity movement

© Otto Dix

Especially Otto Dix and Christian Schad. These artists cast an unflinching gaze upon society; their work is entirely devoid of sentimentality, containing instead a significant dose of sober satire.

4. The American artist Kerry James Marshall

© Kerry James Marshall

His work has a profound impact on me, as his paintings truly challenge the racist stereotypes prevalent in the United States.

— Do you believe that society has an obligation toward artists?

Certainly. A healthy society not only recognizes the value of the artistic community but also actively supports it in a meaningful way, because the power of the arts is linked to a society's well-being and longevity. Artists act as mirrors, revealing what a society is truly like; through them, citizens come to realize that they are responsible for their own actions.

Explosion, acrylic on canvas, 2013 © Gregory Ferrand

— Could you tell us about a book that changed your life forever?

It was 1998, and I was living in Buenos Aires, Argentina, when I received a box of used books from my aunt and uncle. The collection was a mix of classic literature and absolute duds; yet, from that box, I pulled out one book that would forever alter how I understood the stories I could tell. It was *Fifth Business*, the first novel in Robertson Davies's *Deptford Trilogy*.

The Deptford Trilogy consists of three novels that revolve around an incident in which one boy throws a snowball at another. He misses, striking a pregnant woman instead, which triggers a premature birth. Each novel explores the consequences of the actions of various characters.

***Fifth Business* was particularly influential for a young man who aspired to create paintings with a powerful and complex narrative. From that point on, I came to understand that every individual's perception of reality is unique—and that a person who becomes detached from reality has a story to tell.**

...which is equally valid and often more interesting compared to the characters at the center of the story.

— Could you tell us about the idea behind the painting "The Fortune Teller Was Mistaken"? Is it a commentary on a failed marriage?

None of my paintings have specific stories attached to them. I created them in the hope of establishing a meaningful connection with the viewer—a space where we can all stand together before them, as members of humanity—which might, in turn, prompt questions to which only the viewers themselves hold the answers. It is not incorrect to say that the painting "The Fortune Teller Was Mistaken" serves as a commentary on a failed marriage, but that is not the only possible interpretation. I hope that each time a viewer looks at my paintings, they will discover a new answer to their own question.

— What are your future plans?

I want to start a new series of paintings, participate in group exhibitions in the coming year, and discover new opportunities to showcase my work outside of Washington.

— Could you send us a photo of something you love very much?

This photo is from Silver Lake, a place I love very much, located outside Rockford, Michigan. My family has had a vacation home there for nearly the last seventy years.

ORIGINAL GREEK

Εικαστικά

Κάθε φορά που βλέπεις τους πίνακες του Gregory Ferrand, ανακαλύπτεις κρυμμένες λεπτομέρειες

Ο Αμερικανός ζωγράφος μιλά στο LIFO.gr και παρουσιάζει 11 έργα του

Βαγγέλης Μακρής
11.12.2017 | 13:00

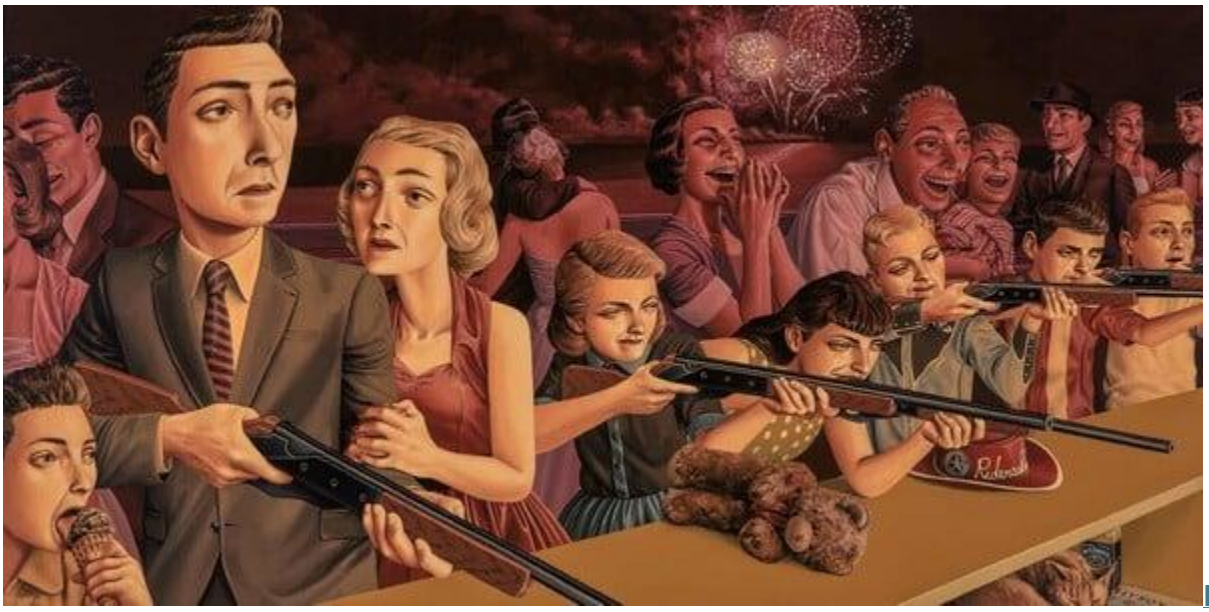
Εικαστικά

Κάθε φορά που βλέπεις τους πίνακες του Gregory Ferrand, ανακαλύπτεις κρυμμένες λεπτομέρειες

Ο Αμερικανός ζωγράφος μιλά στο LIFO.gr και παρουσιάζει 11 έργα του

Βαγγέλης Μακρής11.12.2017 | 13:00

Facebook Twitter**Οι καλλιτέχνες είναι καθρέφτες οι οποίοι δείχνουν τι πραγματικά είναι μια κοινωνία, έτσι οι πολίτες αντιλαμβάνονται μέσω αυτών ότι είναι υπεύθυνοι για τις πράξεις τους. It is you and me too, acrylic on canvas, 2017 © Gregory Ferrand**

- Facebook
- Twitter
- E-mail

0

Προσθέστε τη LiFOστη Google

«Ελπίζω ότι κάθε φορά ο θεατής θα βλέπει τους πίνακές μου και θα βρίσκει μια νέα απάντηση στην ερώτησή του» μου λέει ο Αμερικανός ζωγράφος Gregory Ferrand όταν τον ρωτώ για το θέμα ενός πίνακά του.

Καθώς ανεβάζω τις εικόνες κοιτάζω προσεκτικότερα τις λεπτομέρειες πίσω από τον πίνακα *The Engagement*, έναν πίνακα που τον είχα προσπεράσει. Οι λεπτομέρειές του αρχίζουν να αποκαλύπτονται μπροστά μου σιγά-σιγά. Το πιασμένο σε αγκίστρι ψάρι στην γραβάτα του άντρα που έχει δει το έργο, τα ελεύθερα πουλιά στις γραβάτες των εργένηδων που έχουν σκάσει στα γέλια, το πλοίο που παλεύει με τα κύματα στον τοίχο και προμηνύει αυτά που θα ακολουθήσουν, το ρολόι που δείχνει μια ώρα περίπου πριν από τα μεσάνυχτα, μάλλον την ώρα της κρίσεως, την ώρα του γάμου.

Μια υγιής κοινωνία δεν αντιλαμβάνεται μόνο την αξία της καλλιτεχνικής κοινότητας αλλά τη στηρίζει ενεργά με ουσιαστικό τρόπο επειδή η δύναμη των τεχνών σχετίζεται με την ευημερία και τη μακροβιότητά της.

Εάν δεν προσπεράσεις βιαστικά τους πίνακες του Gregory Ferrand, ίσως γεννηθούν και σε εσένα ερωτήματα για τα οποία έχεις την απάντηση. Τον ακούμε στη συνέντευξη που παραχώρησε στο LIFO.gr.

— Πες μας λίγα πράγματα για εσένα και το οικογενειακό σου background.

Gregory Ferrand

Όταν ήμουν παιδί είχα εμμονή με τη ζωγραφική. Όταν ήμουν στην πρώτη ή τη δεύτερη τάξη του δημοτικού, ο καλύτερος φίλος της μητέρας μου έδειξε ένα σχέδιο που είχα κάνει και δήλωσε ότι κάποια μέρα θα γίνω διάσημος καλλιτέχνης.

Αισθανόμουν υπέροχα για τα εγκωμιαστικά σχόλια όμως δεν αισθανόμουν καθόλου άνετα με την ιδέα ότι κάποιος θα μπορούσε να ξέρει ακριβώς τι θα γινόμουν στο μέλλον. Αργότερα, για χρόνια,

όταν κάποιος θα έβλεπε τα σχέδια μου και θα μου ανακοίνωνε ότι όταν μεγάλωνα θα γινόμουν καλλιτέχνης, μου άρεσε να λέω «όχι, πρόκειται να γίνω αρχαιολόγος». Όμως από την πέμπτη δημοτικού, είχα αποδεχθεί ότι είχαν δίκιο. Δεν είχα επιλογή, κάποια μέρα θα γινόμουν καλλιτέχνης.

— Ποιες είναι οι πιο έντονες αναμνήσεις σου από την παιδική σου ηλικία;

Βόλτες με το ποδήλατο παρέα με τη μικρότερη αδερφή μου μέχρι το τοπικό κατάστημα που πουλούσε κόμικς, να ανακαλύπτω την παλιά συλλογή κόμικς του πατέρα μου και να χάνομαι μέσα σε ιστορίες και σε τέχνη, να πιάνω βατράχια στη λιμνούλα της φάρμας του θείου μου στο δυτικό Michigan, να ζωγραφίζω, να εξασκούμαι στην τρομπέτα, τα οικογενειακά road trips γύρω από την λίμνη Superior και κατά μήκος των νοτιοδυτικών Ηνωμένων Πολιτειών, χριστουγεννιάτικα πρωινά, ξαπλωμένος στο πάτωμα του γραφείου του πατέρα μου, να κοιτάζω τα εξώφυλλα δίσκων καθώς τους άκουγα.

Facebook Twitter **God Bless This House, acrylic on canvas, 2010 © Gregory Ferrand**

— Νομίζω ότι η τελευταία σου δουλειά «It's you and me too» είναι ένα σχόλιο σχετικά με την κουλτούρα της βίας. Όταν είδα την εικόνα σκέφτηκα ότι πολλοί άνθρωποι απολαμβάνουν να ασκούν βία εναντίον άλλων ανθρώπων.

Είχα την πρόθεση να πυροδοτήσω ερωτήσεις σχετικά με την κουλτούρα των όπλων και τη βία στις ΗΠΑ, όμως αυτός δεν ήταν ο αποκλειστικός μου στόχος με αυτό τον πίνακα, ήθελα να δείξω γενικότερα τι θα πει να είσαι Αμερικανός. Ο πίνακας παρουσιάζει μια τυπική αμερικάνικη έξοδο,

βράδυ στην παραλία, σε ένα σκοπευτήριο για παιδιά. Υπάρχουν πολλά σε αυτό το μέρος σχετικά με την αμερικάνικη κουλτούρα, τα όπλα και η βία είναι ένα ανάμεσα σε πολλά.

— *Nothing lasts forever and that's OK*. Για ποιο λόγο;

Αυτή είναι η φύση και η συνέπεια του χρόνου, που έχουν ως αποτέλεσμα την εξαφάνιση όλων των πραγμάτων, φυσικών και μη.

—Ένα top5 με τους αγαπημένους σου καλλιτέχνες και ένα σύντομο σχόλιο για τον καθένα;

1.

Οι Μεξικανοί καλλιτέχνες, David Alfaro Siqueiros και Diego Rivera ιδιαίτερα

Facebook Twitter **© David Alfardo Siqueiros**

Η ιδέα ότι θα μπορούσαν να ζωγραφίσουν ιστορίες σε έναν τοίχο με έναν αντιπροσωπευτικό τρόπο ώστε το μήνυμα να έχει απήχηση πιθανά σε πολλούς ανθρώπους μου προκαλεί μεγάλη αίσθηση. Μου αρέσει επίσης το γεγονός ότι ο ρεαλισμός δεν είναι σημαντικός ή απαραίτητος ώστε να περάσουν το μήνυμα ή την ιστορία. Ίσως επειδή τα murals δεν είναι 100% ρεαλιστικά, περνούν ευκολότερα τις ιδέες που θέλουν στον κόσμο.

2.

Ο Αμερικανός καρτουνίστας Chris Ware

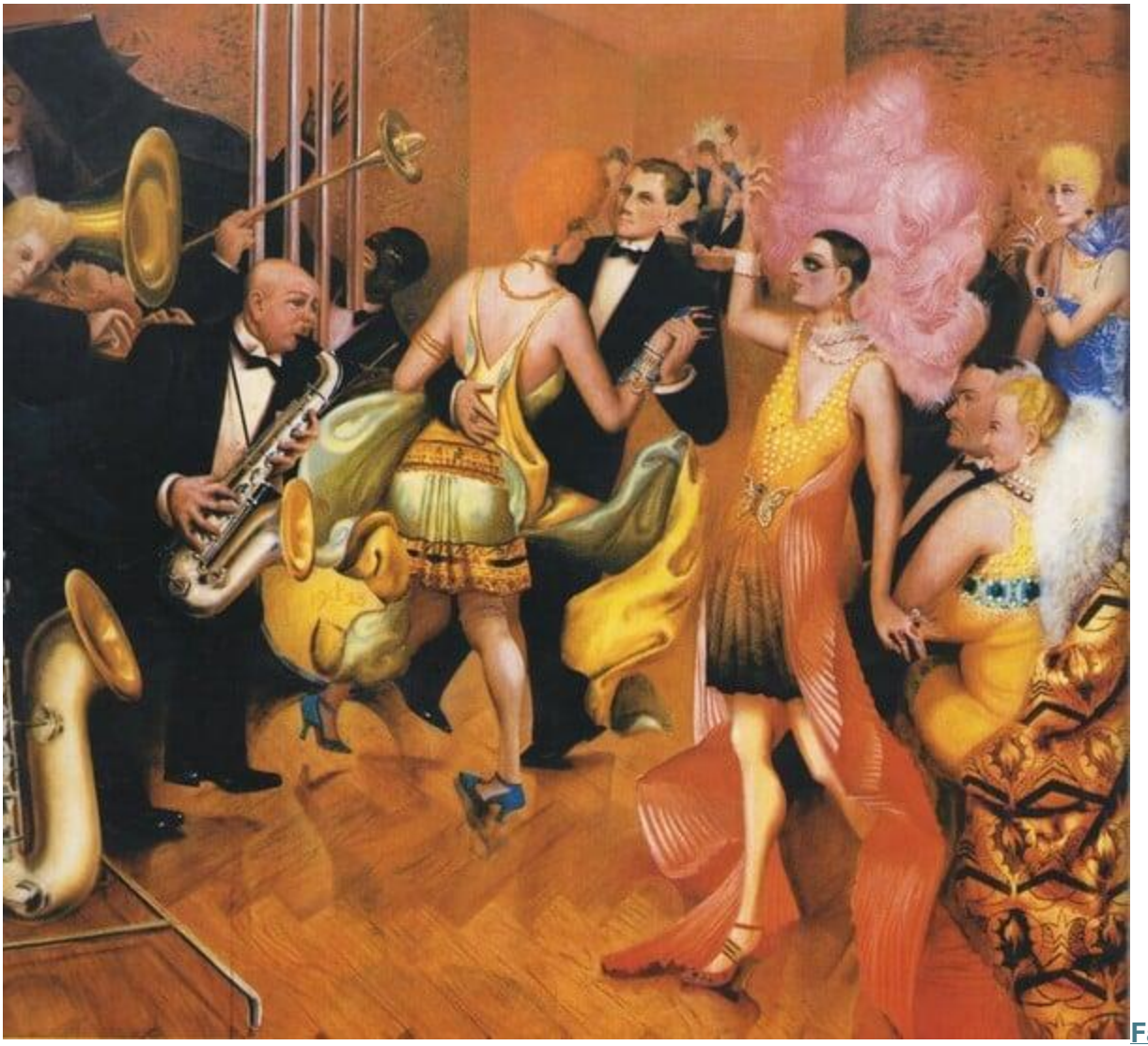
Facebook

Twitter © Chris Ware

Η σχεδιαστική του ικανότητα είναι εκπληκτική και μου αρέσει ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιεί και τοποθετεί τις πιο διακριτικές λεπτομέρειες βοηθώντας στη στήριξη και τη συμπλήρωση της αφήγησης με τόσο βαθυστόχαστους τρόπους.

3.

Καλλιτέχνες οι οποίες σχετίζονται με το ρεύμα της νέας αντικειμενικότητας

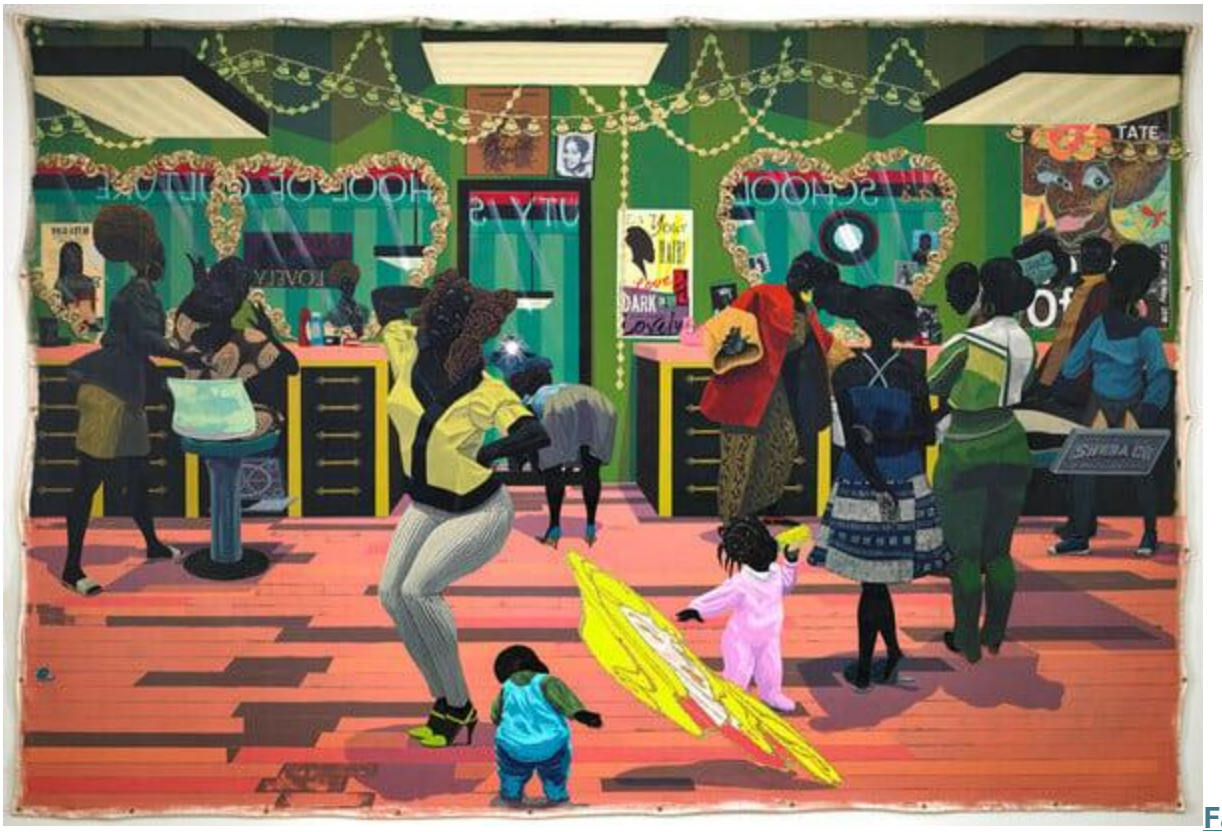

Facebook Twitter © Otto Dix

Ιδιαίτερα οι Otto Dix και Christian Schad. Αυτοί οι καλλιτέχνες ρίχνουν μια ατρόμητη ματιά στην κοινωνία και δεν έχουν καθόλου συναισθηματισμούς στις δουλειές τους αλλά αρκετές δόσεις νηφάλιας σάτιρας.

4.

Ο Αμερικανός καλλιτέχνης Kerry James Marshall

Facebook Twitter © Kerry James Marshall

Η δουλειά του έχει έντονο αντίκτυπο σε εμένα επειδή είναι αλήθεια ότι οι πίνακες του είναι ενάντια στα ρατσιστικά στερεότυπα που επικρατούν στις ΗΠΑ.

— Πιστεύεις ότι η κοινωνία έχει κάποια υποχρέωση απέναντι στους καλλιτέχνες;

Φυσικά. Μια υγιής κοινωνία δεν αντιλαμβάνεται μόνο την αξία της καλλιτεχνικής κοινότητας αλλά τη στηρίζει ενεργά με ουσιαστικό τρόπο επειδή η δύναμη των τεχνών σχετίζεται με την ευημερία και την μακροβιότητά της. Οι καλλιτέχνες είναι καθρέφτες οι οποίοι δείχνουν τι πραγματικά είναι μια κοινωνία, έτσι οι πολίτες αντιλαμβάνονται μέσω αυτών ότι είναι υπεύθυνοι για τις πράξεις τους.

— Τι είναι δυστυχία για εσένα;

Το να είσαι βυθισμένος και κολλημένος στη νοσταλγία, το να ακολουθείς τις παραδόσεις από υποχρέωση και το να μην είσαι σε ικανός να πεις την αλήθεια για το τι είναι σωστό βάζοντας στην άκρη τον εαυτό σου.

Facebook

Twitter **Explosion, acrylic on canvas, 2013 © Gregory Ferrand**

— Θα μπορούσες να μας πεις για ένα βιβλίο που σου άλλαξε την ζωή για πάντα;

Ήταν 1998 και ζούσα στο Buenos Aires της Αργεντινής, παρέλαβα ένα κουτί με χρησιμοποιημένα βιβλία από τον θείο και τη θεία μου. Τα βιβλία ήταν μια μίξη κλασικής λογοτεχνίας με «πατάτες», όμως από το κουτί θα κρατούσα ένα, που θα μου άλλαζε τον τρόπο με τον οποίο κατανοούσα τις ιστορίες που μπορούσα να πω. Ήταν το *Fifth Business*, η πρώτη νουβέλα της *Τριλογίας του Deptford* του Robertson Davies.

Η *Τριλογία του Deptford* αποτελείται από τρεις νουβέλες οι οποίες περιστρέφονται γύρω από ένα περιστατικό όπου ένα αγόρι πετά μια χιονόμπαλα σε ένα άλλο αγόρι. Αστοχεί και χτυπά μια έγκυο γυναίκα που οδηγείται σε πρόωρη γέννα. Κάθε νουβέλα εξερευνά τα αποτελέσματα των πράξεων διαφορετικών χαρακτήρων.

Το *Fifth Business* ήταν ιδιαίτερα καθοδηγητικό για έναν νεαρό άντρα που ήθελε να δημιουργήσει πίνακες με δυνατή και πολύπλοκη αφήγηση. Από τότε κατάλαβα ότι για κάθε άνθρωπο ο τρόπος που αντιλαμβάνεται την πραγματικότητα είναι μοναδικός και το πρόσωπο που αποκόπτεται από την πραγματικότητα έχει μια ιστορία να αφηγηθεί, που είναι εξίσου έγκυρη και συχνά περισσότερο ενδιαφέρουσα συγκριτικά με τα πρόσωπα που βρίσκονται στο κέντρο της ιστορίας.

— Θα μπορούσες να μας μιλήσεις για την ιδέα πίσω από τον πίνακα «The fortune teller was mistaken»; Είναι ένα σχόλιο σχετικά με έναν αποτυχημένο γάμο;

Κανένας από τους πίνακες μου δεν έχει συγκεκριμένες ιστορίες. Τους δημιούργησα γιατί ήλπιζα να έχω μια ουσιαστική σύνδεση με τον θεατή, σε ένα επίπεδο μπορούμε όλοι να σταθούμε μαζί, απέναντί τους, ως μέλη της ανθρωπότητας, και αυτό μπορεί να προκαλέσει ερωτήσεις που μόνο οι θεατές έχουν την απάντηση. Δεν είναι λάθος να λες ότι ο πίνακας «The Fortune Teller Was Mistaken» είναι ένας σχολιασμός για έναν αποτυχημένο γάμο όμως δεν είναι η μόνη απάντηση. Ελπίζω ότι κάθε φορά ο θεατής θα βλέπει τους πίνακες μου και θα βρίσκει μια νέα απάντηση στην ερώτηση του.

— Τα μελλοντικά σου σχέδια;

Θέλω να ξεκινήσω μια νέα σειρά πινάκων, να συμμετάσχω σε ομαδικές εκθέσεις τη νέα χρονιά, να ανακαλύψω νέες ευκαιρίες ώστε να παρουσιάσω την δουλειά μου έξω από την Ουάσινγκτον.

— Θα μπορούσες να μας στείλεις μια φωτογραφία με κάτι που αγαπάς πολύ;

Facebook Twitter Η φωτογραφία είναι από τη Silver Lake, ένα μέρος που αγαπώ πολύ και βρίσκεται έξω από το Rockford του Michigan. Η οικογένεια μου έχει ένα εξοχικό σπίτι εκεί σχεδόν τα τελευταία εβδομήντα χρόνια.

Μερικοί ακόμα πίνακες του Gregory Ferrand: